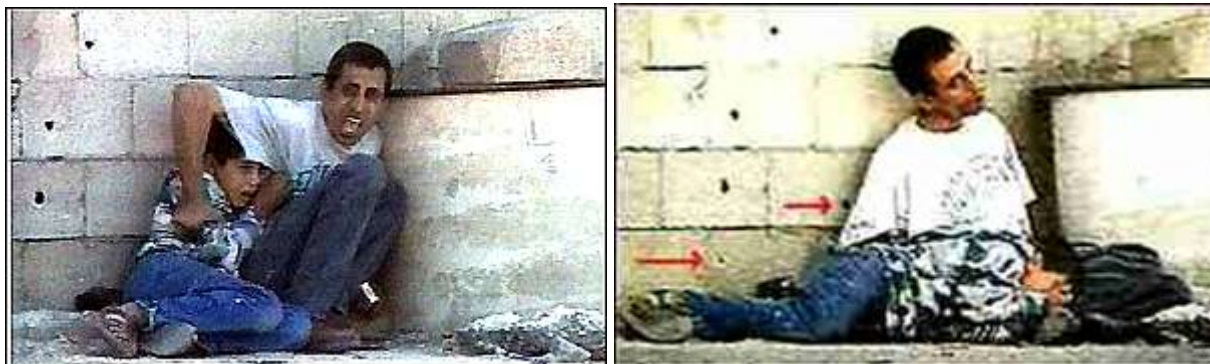

Palestijnse leugens over de dood van Mohammed al Dura

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt oktober 2000)(Laatste bewerking: 27 april 2016)

Dat het PLO-bewind zelfs in staat is de 'dood' van kinderen [voor de camera's te organiseren](#), zal niemand echt meer verrassen. Wat is er precies gebeurd. In een 55 seconden durend videoverslag, geproduceerd door het Franse tv-station TV2, was op 30 september 2000 te zien hoe Jamal Al-Dura zich met zijn zoon verschuilt tegen een muur, tijdens een vuurgevecht tussen het Israëlijsche leger en schutters van het bewind in Ramallah. De vader probeert wild gebarend de partijen te bewegen het schieten te staken, echter zonder resultaat. Te zien was dat de twaalfjarige zoon Mohammed Al-Dura in doodsangst probeert achter zijn vader weg te kruipen om aan de kogelregen te ontkomen.

De beelden van het einde van de jongen gingen de wereld over en miljoenen mensen zagen twee dagen na de door aartterrorist Jasser Arafat uitgeroepen "Tweede Intifada", de schokkende beelden. De vader en zijn zoon zijn op postzegels (Tunesië), ansichtkaarten en posters afgedrukt en op scholen wordt Mohammed als symbool gebruikt tegen wat men de barbaarse bezettingspolitiek van Israël noemt. Israël moest aan de schandpaal en de voornamelijk door CNN verspreide tv-beelden misten hun propagandistische uitwerking niet. Vermoord door de Israëlijsch, was de versie die door de media wereldwijd werd verspreid ondanks het feit dat de dood van Mohammed in de uitgezonden beelden niet te zien was. Een storm van internationaal protest en verontwaardiging brak los tegen het vermeende bovenmatig geweld van het Israëlijsch leger.

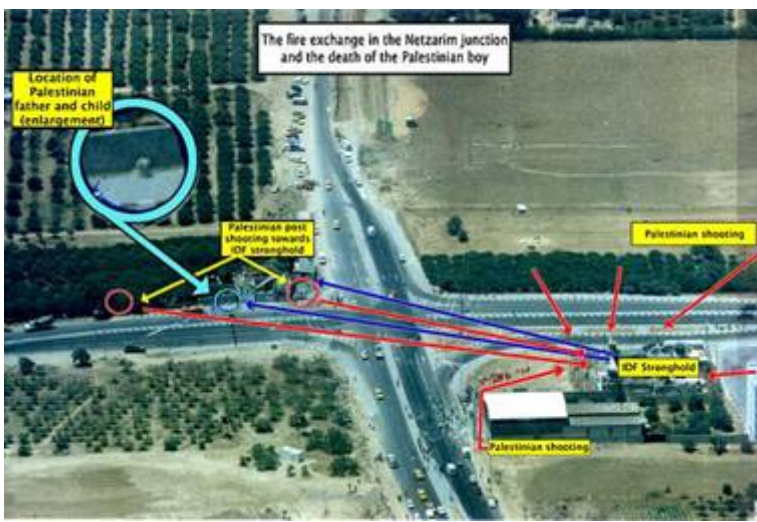
De door Tunesië uitgegeven postzegel

Commentatoren, kerken en regeringsleiders, allen beschuldigden Israël van kindermoord. Zelfs kerken in Nederland zongen mee in de walgelijke hetze tegen de Joodse staat. Om hun afkeer voor Israël te laten blijken waren er kort na de 'dood' van de jongen zelfs spandoeken in Nederlandse kerken te zien met daarop de beeltenis van de jongen en teksten waarop Israël werd beschuldigd van excessief geweld tegen Arabische kinderen. De 'dood' van de jongen en het feit dat de commentatoren Israël beschuldigden van

kindermoord kwam terreurmiljardair Jasser Arafat niet slecht uit want binnen enkele dagen werd Mohammed Al-Dura het symbool van de Tweede Intifada, de PLO-terreur tegen Israël.

De wereld vroeg zich af hoe de Israëlijsche soldaten zoiets hadden kunnen doen en dan ook nog eens voor het oog van de camera's. De mensen die met het onderzoek belast waren vonden het echter wat erg toevallig dat juist op het moment dat het spervuur begon, de PLO-cameraman Talal Abu Rahma, van de Franse tv-ploeg TV2 zijn camera had opgesteld tegenover de plaats waar de vader en de jongen zich achter een met beton gevuld olievat verschanst hadden. Dit kon geen toeval zijn en het leek erop alsof Mohammed bewust tot martelaar gemaakt was. De dramatische gebeurtenis speelde zich af bij de [Netzarim kruising in centraal Gaza](#).

De 'dood' van de jongen werd door de PLO-nazi-propagandisten gebruikt om de bevolking op te hitsen. Hierdoor geïnspireerd begaven tientallen zelfmoordenaars zich op weg om onschuldige Israëlijsche burgers te vermoorden om Al-Dura's dood te wreken. Burgers die in een restaurant een ijsje of een pizza zaten te eten of gebruik maakten van de bus, werden het slachtoffer van de door het PLO-bewind gevoerde hetze. Onbeschrijflijke slachtpartijen, in doodsangst schreeuwende kinderen en wanhopige ouders als ze de aanslag al overleefden.

In een door het Duitse tv-station ARD uitgezonden reportage op 18 maart 2002, genaamd 'Das Rote Quadrat' werd gesuggereerd dat Mohammed's 'martelaarsdood' zou zijn veroorzaakt door PLO-vuur. Uit de beelden en foto's die men grondig had onderzocht bleek dat de schoten niet uit de richting van de Israëli's kwamen maar uit die van de PLO-schutters. De schutter zat vlak achter de cameraman en daar zaten alleen PLO-schutters. Ook de gewonde vader Jamal, die in een ziekenhuis in Jordanië werd geopereerd, zei eerst dat zijn zoon in de rug was geschoten, totdat hij werd bedreigd. Vervolgens reageerde hij verontwaardigd met „**iedereen**

kent toch de waarheid dat de kogels van de zionisten mijn zoon hebben vermoord?” De filmbeelden zijn bewerkt en gemanipuleerd, filmfragmenten zijn bij televisiestations bewust achtergehouden. Wat de wereld is rondgegaan noemt Philippe Karsenty, oprichter van 'Media-Ratings' een bureau dat de anti-Amerikaanse, anti-Israëli'sche en anti-semitische gezindheid van diverse, met name de Franse media onderzoekt, “één grote zwendelarij.” Alles wat daar is gebeurd is, is geënceneerd.

Een grondig onafhankelijk onderzoek is door het PLO-bewind en vader Jamal steeds verhinderd. Bovendien lieten de artsen in het ziekenhuis in Jordanië, de kogels die uit het lichaam van de vader waren verwijderd, verdwijnen. Ook heeft men alle sporen op de plaats des onheil, uitgewist. Voordat een onderzoek kon worden verricht of een grondig onderzoek ingesteld was het lichaam van de jongen reeds begraven. Bovendien verving 'iemand' het rotsblok dat het zicht van de Israëli'sche militairen op de jongen en zijn vader blokkeerde en verving dit door een plat rotsblok. Het Franse tv-station legde ca 27 minuten van de kogelwisseling vast, maar liet daarvan maar 59 seconden in de uitzending zien. De daadwerkelijke dood van jongen was daarin niet te zien. TV2 kwam echter wel met het verhaal dat de jongen door Israëli'sche kogels om het leven kwam. Kort daarvoor is op bijna dezelfde plek waar Al Dura beschoten zou zijn, een jongen te zien die aan komt rennen met een molotovcocktail in zijn hand. Hij geeft die snel aan een andere demonstrant om vervolgens in elkaar te zakken alsof hij door een kogel is geraakt. Ogenblikkelijk daarna wordt hij op een brancard gelegd en afgevoerd door een ambulance. De jongen lijkt zwaargewond en kan niet meer lopen. Op een ander fragment is te zien dat dezelfde jongeman enige tijd later lachend de ambulance uitspringt. Het Israëli'sche leger noemt deze enceneringen 'for camera only'.

Nadat Al Dura met zijn vader van de plek weggehaald was, kwamen er direct journalisten op de plek des onheils kijken. Er was echter geen bloed te zien. Toen PLO-woordvoerders 's middags de pers rondleidde, lag er plotseling wel bloed, hoewel niet exact op de plek waar Al Dura gedurende twintig minuten heeft gelegen. De jongen grijpt op de filmbeelden naar zijn hoofd en niet naar zijn buik, waar volgens PLO-woordvoerders de schotwonden zouden zitten. De kogels die afgevuurd zijn op de muur zijn overigens nooit gevonden.

Arafat's PLO-bewind, de internationale media, politici en kerkleiders hebben deze zaak jarenlang tot op de draad uitgemolken en de 'dood' van jongen vervolgens op gruwelijke wijze misbruikt om Israël daarmee aan de schandpaal te nagelen. Miljoenen wereldburgers vervloekten Israël voor deze niet begane 'moord'. Arafat gebruikte het voorval niet alleen in de media, maar vooral ook om er de eigen bevolking mee op te hitsen en gebruikt als rechtvaardiging voor het [vermoorden van onschuldige Israëli'sche burgers](#) en anderen.

Danny Seaman directeur van het Government Press Office (GPO) van de Israëli'sche overheid, zegt dat de Israëli'sche militairen nooit de dodelijke schoten kunnen hebben afgevuurd vanuit de positie waar zij zich bevonden. De Franse tv-zender lijkt de beelden dermate te hebben bewerkt dat het lijkt alsof Israëli'sche militairen de jongen doodschietsen. Seaman staat daarbij niet alleen in zijn bewering want ook de Franse media waakhond 'Media-Ratings, beschuldigd bij monde van directeur Philippe Karsenty de Franse tv-zender TV2 ervan met de beelden te hebben geknoeid. Karsenty werd in eerste instantie door de rechter schuldig bevonden aan laster, maar hij ging in hoger beroep met gevolg dat het Hof in Parijs op 19 september 2007 de uitspraak heeft gedaan dat TV2 het nooit vertoonde beeldmateriaal moet vrijgeven van de schietpartij waarbij Al-Dura om het leven kwam. De onbewerkte beelden van de gebeurtenis zijn op 14 november in een Franse rechtbank getoond.

De Franse media-analist Philippe Karsenty was op 8 december 2010 in België [voor een lezing](#) over de mediazaak rond Mohammed al Dura. Karsenty was uitgenodigd door de Vereniging van Joodse Studenten van België (UEJB). Een jonge moslimstudent die de lezing bijwoonde zei zich nog goed te herinneren hoe hij destijds weende voor de wrede dood van de kleine Mohammed en liet weten geschandaliseerd te zijn door de sluwe beeldmanipulaties en de verdraaide verslaggeving over de gebeurtenissen. “Wat kunnen we in hemelsnaam doen om dit soort grove leugens tegen te gaan” vroeg de verbouwereerde jongeman zich en plein public af.

Ook de Franse auteur Nidra Poller heeft de gebeurtenis geanalyseerd en is tot de conclusie gekomen dat de video niets anders is dan fraude “een bijna perfecte media misdaad”. De video wordt inmiddels al de grootste media hoax van de laatste honderd jaar genoemd. De vader van deze schandalige Al-Dura leugen Charles Enderlin, de Franse journalist die sinds 1991 het kantoor van de Franse TV-zender France 2 in Jeruzalem bestuurt, kreeg op 12 augustus 2009 in opdracht van de toenmalige Franse president Nicolas Sarkozy de medaille van Légion d’Honneur uitgereikt, de hoogste onderscheiding in Frankrijk, en dat in zijn kantoor van France 2 in de Israëlische hoofdstad Jeruzalem!

Het Al-Dura incident was niet het enige voorval dat de anti-Israëlische gemoederen de afgelopen jaren heeft bezig gehouden, maar was wel één van de aanleidingen. Het voorval is onderdeel van een smerige en verraderlijke trend waarin verslaggevers van de Westerse media zichzelf hebben toegestaan zich te laten manipuleren door de PLO-nazipropagandisten en door het verspreiden van eigen geproduceerde leugens. Denk nog maar eens aan de stroom van valse berichten over de ‘[massaslachting](#)’ in Jenin in april 2002, die in werkelijkheid nooit heeft plaatsgevonden. Denk maar eens aan de werkelijk misselijk makende pro-Hezbollah verslaggeving van de internationale media, over de oorlog in de zomer van 2006 tussen het Israëlische leger en de door Iran en Syrië gesponsorde terreurbeweging.

In een Duitse documentaire “[Das Kind, der Tod und die Wahrheit](#)” zegt de Duitse journaliste Ester Schapira aanwijzingen te hebben dat de werkelijkheid nog meer gemanipuleerd zou zijn dan eerst gedacht. Mohammed al-Dura zou zelfs nog in leven zijn. Met de hulp van een expert inzake Biometrische gezichtsherkenning ontdekte Schapira dat er destijds in plaats van Mohammed een ander kind begraven werd.

Een door de Israëlische regering [ingestelde onderzoekscommissie](#) is eveneens tot de conclusie gekomen, dat de jongen aan het eind van de video nog gewoon in leven is. De vader had later aan de media lidtekens laten zien, die volgens hem het gevolg waren van het betreffende vuurgevecht. Een Israëlische arts, die de man had behandeld, sprak dit openlijk tegen: hij had hem geopereerd, nadat hij door Hamas was aangevallen wegens vermeende samenwerking met Israël.

Mohammad al-Dura werd niét gedood door geschut van het IDF en is wellicht nog steeds springlevend.

Overige Bronnen: *ICEJ News (Christelijke Ambassade Jeruzalem)* 20 maart 2002. *Arutz-7 News*, 21 maart 2002 en 2 oktober 2007. *Haaretz*, 2 oktober 2007. *The Jerusalem Post*, 17 september 2007. *Los Angeles Times*, 9 september 2006. *Honest Reporting*, 3 oktober 2007 http://www.worldnetdaily.com/news/article.asp?ARTICLE_ID=18774

Terug naar: [Inhoud](#)